

kommer det mig, at det ærede Medlem maa tage det Forslag op, som foreligger fra Folketinget, og paa Grundlag af det komme til en Forstaaelse med Regeringen og de Partier, som slutter sig om Regeringsforslaget.

Nu har i Dag alle Partier udtalt Ønsket om en Forhandling om denne Sag, og man kan da vente, at der vil komme en forhaabentlig hurtig Udvalgsbehandling, det vilde være urimeligt, om Landstinget vilde give Folketinget noget efter i Hurtighed og derved vise, at det var mindre levende end Folketinget. Jeg ønsker naturligvis, at denne Sag maa løses snart, men jeg foretrækker ganske sikkert, at det varede længere, hvis man derved opnaaede en bedre Løsning, og jeg kan ikke nægte, at jeg synes, at Højre burde betænke, at Tiden vist nu er inde, thi det er ikke sikkert, at der opnaas lige saa gode Betingelser for Højre om et Aar eller om to Aar efter et Landstingsvalg, og efter hvad der ellers kan ske i Mellemtiden. Derfor er det at haabe, at ogsaa Højre vil være med til at arbejde denne Sag hurtigt og godt igennem. Hvad den lille Gruppe, jeg repræsenterer, angaar, vil vi naturligvis ligesom vore Meningsfæller i Folketinget støtte Regeringen og saa vidt muligt søge at gavne under Forhandlingen om denne Sag, der nu en Gang med historisk Nødvendighed og ved Forholdenes Magt er blevet en Fællessag for Demokratiet.

Formanden: Da det ikke er muligt at slutte Forhandlingen om denne Sag i Dag, skal jeg her afbryde den.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Forandringer i Grundloven.

Mødet hævet Kl. 4³⁰.

23de Møde.

Torsdag den 9. Januar, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Forandringer i Grundloven.

Forhandlingen genoptoges.

Harald Jensen: Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte i Gaar blandt andet, at hvis dette Forslag, der nu ligger paa Tingets Bord, blev til Lov, vilde Grundloven ryste i sine Grundpiller. Det var, som om den gamle Ove Høegh Guldbergs Genfærd gik igennem Salen. Det mindede om de Ord, han sagde, den Gang Bonden skulde frigøres, at hvis Bonden blev fri, vilde Staten ryste i sin Grundvold. Jeg tror, at den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem, lige saa lidt er bygget paa Forstaaelsen af, hvad Fremtiden vil bringe, som hin Sætning af Høegh Guldberg var det. Er der noget i Historien, der har vist sig fejlagtigt, noget, der har beroet paa et ganske fejl Syn paa Fremtiden, saa er det de Ord, Høegh Guldberg i sin Tid udtalte. Bonden levede den Gang i Trældom og Uvidenhed og Nød og Elendighed. Bonden blev fri, og der blev ranke Rygge og Oplysning og Velstand i vort Land. Bonden gik videre frem siden hen, tog, som det hedder i Sangen, med Ære Plads i Folkets Raad, og naar vort Land har et godt Omdømme i Udlandet, naar det lille danske Folk bliver omtalt med Sympati i Udlandet, skyldes dette i væsentlig Grad Bondens Arbejde. Den Sætning, der fremkom den Gang, og som det ærede Medlem gentog med en lille Variation, beror altsaa paa et saa stærkt Fejlsyn, som tænkes kan. Det er jo slet ikke Tilfældet, at dette Forslags Vedtagelse vil bringe noget til at ryste i sin Grundvold. Fra alle Sider i det andet Ting er det udtalt, at det er et overordentlig moderat Forslag. Alle Ordførerne baade for Socialdemokratiet og for det radikale Parti ligesom ogsaa for Regeringspartiet har udtalt, at Forslaget var ikke radikalt i nogen Maade eller bragte gennemgribende samfundsomvæltende Forandringer, og naar man ser ret efter, er det heller ikke Til-